

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/110/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200668
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613200668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: O. O., nar. XX. X. XXXX, bytom C. L. XXX, v konaní o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.330,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/13/2013-63 zo dňa 28. 3. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku čo do výšky splátok **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšku **s a r o z s u d k u n e d o t ý k a**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.330,99 eur, úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 770,04 eur od 15. 2. 2011 do zaplatenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 189,- eur a trovy konania vo výške 79,50 eur, a to mesačnými splátkami vo výške 10,- eur splatnými vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.330,99 eur spolu s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Prvostupňový súd konštatoval, že medzi účastníkmi konania bolo nesporné uzavretie zmluvy o bežnom účte, v rámci ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej povolené prečerpanie zostatku na účte s úverovým rámcom 20.000,- Sk (663,88 eur), ako aj vznik záväzku žalovanej splácať poskytnutý úver. V konaní nebola sporná aj výška dlhu žalovanej, predstavujúca neuhradenú istinu úveru vo výške 770,04 eur a úroky z omeškania vo výške 560,95 eur. Žalovaná nenamietala tvrdenia žalobcu, ako ani ním predložené listinné dôkazy, nevzniesla žiadne dôkazné návrhy spochybňujúce tvrdenia žalobcu, súd preto nevykonával ďalšie dokazovanie. Súd si osvojil skutkové zistenia, založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Žalovanej preto súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.330,99 eur.

Ďalej prvostupňový súd dôvodil, že z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom bol vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z

omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzu stanovenú ECB. Podľa výslovnej žiadosti žalobcu za určujúci dátum pre stanovenie základnej úrokovej sadzby bolo potrebné považovať deň 15. 2. 2011, kedy úroková sadzba navýšená o 8 percentuálnych bodov predstavovala 9 % ročne. Žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 770,04 eur (neuhradená istina úveru) od 15. 2. 2011 do zaplatenia.

Pri posudzovaní žaloby žalobcu súd aplikoval na daný skutkový stav ust. § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 497 Obchodného zákonníka.

Prvostupňový súd postupujúc podľa § 160 ods. 1 O. s. p. povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 10,- eur, splatných vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prihliadol na výšku peňažného plnenia, ako aj na nepriaznivé sociálne pomery žalovanej. Povolením splátok nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a vznikne jej povinnosť uhradiť dlh jednorázovo.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím v tej časti, v ktorej súd povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 10,- eur z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil tým, že uvedený záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach zjavne znevýhodňuje postavenie žalobcu, nakoľko pri takto stanovenej výške mesačných splátok, s ohľadom na výšku pohľadávky, je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý (len istina vo výške 1.330,99 eur by bola uhradená v časovom rozmedzí viac ako 11 rokov). Žalobca sa nebráni plneniu dlžnej sumy zo strany žalovanej v splátkach, avšak vo výške, ktorá bude primeraná výške celkovej dlžnej sumy. Je ochotný súhlasiť so splátkami v minimálnej výške 25,- eur mesačne. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaná bola vyzývaná písomne aj telefonicky od roku 2011, pričom bola u nej vykonaná osobná návšteva v snahe zabezpečiť úhradu dlžnej sumy ešte pred podaním žalobného návrhu. Uvedeným povolením splátok sa zhoršuje postavenie samotného žalobcu, keďže platením dlžnej sumy v nízkych splátkach, a teda v dôsledku neúmerne dlhého časového obdobia až do úplného zaplatenia dlžnej sumy v splátkach neustále rastú úroky z omeškania, čím sa výška pohľadávky taktiež zvyšuje.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

V súdnej veci bolo žalovanej uložené zaplatiť žalobcovi sumu 1.330,99 eur, ako aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 770,04 eur od 15. 2. 2011 do zaplatenia spolu s náhradou trov konania v celkovej výške 268,50 eur v mesačných splátkach po 10,- eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci. Žalovaná nenamietala priznaný nárok v konaní pred prvostupňovým súdom, avšak v tomto konaní žiadala, aby jej súd povolil mesačnú splátku vo výške 5,- eur, keďže jednorázové zaplatenie dlžnej sumy z jej strany nie je možné.

Podľa § 160 ods. 1 druhá veta O. s. p., súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti podľa § 160 O. s. p. alebo určení, že peňažné plnenie sa môže splácať v splátkach, je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a osobných a

majetkových pomerov účastníkov a posúdiť, či určenie zaplatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach v určitej výške nepredstavuje s ohľadom na výšku dlžnej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, počas ktorej by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy, neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pričom uvedeným hľadiskám nemožno vždy nadradiť osobné a majetkové pomery dlžníka.

Súd môže určiť povinnosť platiť mesačné splátky v splátkach len vtedy, ak existujú také skutkové okolnosti, ktoré takéto rozhodnutie odôvodňujú. Pri určení časti výroku rozhodnutia súdu o plnení v splátkach musí byť toto podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodňovali, že takéto rozhodnutie je vzhľadom k povahe prejednávanej veci, k priznanému nároku, k pomerom všetkých účastníkov konania a že je vhodné určiť na plnenie lehotu v splátkach.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, keď stanovil plnenie istiny a príslušenstva spolu s náhradou trov konania v splátkach po 10,- eur mesačne, keď prihliadol predovšetkým na nepriaznivé sociálne pomery žalovanej a na strane žalobcu konštatoval, že tento nebude vo svojich majetkových pomeroch dotknutý. Odvolací súd dospel k záveru, že existuje dôvod na povolenie splátok žalovanej, keďže žalovaná je na materskej dovolenke, stará sa ešte o dve ďalšie školopovinné maloleté deti, s ktorými žije v unimobunke, kde má náklady na elektrinu 30,- eur, pričom na deti jej otec platí výživné vo výške 25,- eur mesačne. Povolenie splátok žalovanej podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie žalovanej ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa s prihliadnutím na dobu splatnosti istiny 11 rokov, nakoľko na strane žalobcu sa jedná o subjekt, ktorý je dostatočne bonitný, čo je súdu známe z iných konaní, v ktorých vystupuje ako žalobca. O neúmerné zvýhodnenie žalovanej v kontexte dĺžky doby splatnosti nemôže ísť aj z toho dôvodu, že neustále žalovanému rastú úroky z omeškania, čím sa výška pohľadávky žalobcu navyšuje, čiže nie je ani v záujme žalovanej, aby v prípade, že sa jej finančná situácia, resp. majetkové pomery zlepšia, nesplatila dobrovoľne celú dlžnú sumu naraz, resp. vo vyšších splátkach.

Okrem toho pri zohľadnení pomerov žalobcu treba uviesť, že tento v obdobných sporoch uplatňuje svoje nároky z postúpených pohľadávok, čím si je v podstate vopred vedomý, že na strane žalovaných ide často o dlžníkov, ktorých majetkové pomery nie sú dobré. Tak je tomu aj v danom prípade, kde, ako bolo vyššie konštatované, na strane žalovanej existujú ťažké sociálne pomery.

Rozsudok okresného súdu bol odvolaním žalobcu napadnutý len v časti výroku čo do výšky splátok, preto sa rozhodnutie odvolacieho súdu nedotklo výroku prvostupňového súdu, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.330,99 eur a príslušenstva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. za analogického použitia § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V posudzovanom prípade žalovaná mala plný úspech vo veci proti žalobcovi, avšak trovy konania jej nevznikli, preto jej neboli priznané.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.